

ÄLÄ EKSÝ RAAMATUN TOTUUDESTA

Jeesus tulee pian

Seppo Johansson

Seppo Johansson

Älä eksy Raamatun totuudesta

Jeesus tulee pian

Älä eksy Raamatun totuudesta

Jeesus tulee pian

Copyright © Seppo Johansson, 2024

Kansi: Seppo Johansson, Helsingin Ladun syysretki Nuuksiossa 1978. Kuva symbolisoi kirjan nimeä.

Taitto: Aune Greggas

ISBN: 978-952-80-7077-1

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Myynti: www.bod.fi/kirjakauppa

Muut kirjat: Stadin kundista evankelistaksi, Suunnan muutos, Danielin kirjasta Ilmestyskirjaan, Jeesuksen todistajana ja Raamattua lyhyesti.

Raamatun tekstit, ellei toisin ole mainittu, on otettu Suomen evankelisluterilaisen kirkon vuonna 1992 käyttöön ottamasta suomennoksesta. Suomennoksen tekijänoikeudet omistaa Kirkon keskusrahasto. Käytetty luvalla. (VKR = Vanha kirkko-raamattu).

Alkusanat

Ilmestyskirjan 14. luvun sanomaa nimitetään kolmen enkelin sanomaksi. Sen julistus alkoi 1800-luvun puoleessa välissä Amerikasta, koska sinne olivat paenneet vanhalta mantereelta vainoja pakoon lähteneet uskovat ihmiset. Siellä oli eräs ryhmä, joka tutki erityisesti Jeesuksen takaisintuloa koskevia ennustuksia.

Ryhmä järjestäytyi 1863 Seventh-day Adventist Church -nimiseksi kirkkokunnaksi, joka Suomessa tunnetaan nimellä Adventtikirkko. Heidän erityisenä sanomanaan on juuri Ilmestyskirjan 14. luvun kolmen enkelin sanoma, joka ymmärretään Jumalan viimeisenä armonsanomana ihmiskunnalle ennen Jeesuksen takaisintuloa. Olenkin tässä kirjassa yrittänyt paneutua joihinkin tämän sanoman ilmoittamiin kristikunnassa vallitseviin eksytyksiin.

Tätä sanomaa julistetaan nykyisin yli 200 maassa. Ymmärretään, että se tulee leviämään todistukseksi kaikkiin maihin, niin että jokainen ihminen tulee kuulemaan sen viimeistään ehtoosateessa ennen Jeesuksen takaisintuloa. Näin Jumala tulee toteuttamaan pelastus-sanomansa ”äkkiä ja lopullisesti”. Nyt on mahdollisuus kuulla ja vastaanottaa tämä Jumalan viimeinen armonsanoma. Nyt on pelastuksen päivä.

Kun Jeesus oli paastonnut autiomaassa 40 päivää valmistautuessaan tehtäväänsä varten, hän oli väsynyt ja nälkäinen. Silloin pahalainen käytti tilaisuutta hyväkseen saadakseen Jeesuksen lankeamaan syntiin ja estääkseen ja mitätöidäkseen hänen pelastustyönsä, mutta Jeesus huomasi hänen tarkoituksensa. Samoin hänen seuraajansakin kiusaavat meitä nykyisin, samoin kuin silloin Jeesusta, joko tietämättä tai tietten. Kun Jeesus torjui pahalaisen kiusaukset vetoamalla kirjoituksiin, silloin pahalainen jätti Jeesuksen rauhaan. Siksi meidänkin on tunnettava Jeesus ja opiskeltava Raamattua ahkerasti Pyhän Hengen ja rukouksen johdossa. On tunnettava kirjoitukset, jotta osaamme välttää pahalaisen kiusaukset.

Me kuitenkin joudumme monenlaisten kiusauksien kohteeksi, ja Jumala on luvannut auttaa meitä niissä, kun me turvaudumme hänen apuunsa: *”Teitä kohdannut kiusaus ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.”* (1. Kor. 10:13.) *”Autuas se, joka koettelemuksessa kestää. Sen kestätyään hän on saava voitonseppeleeksi elämän. Jumala on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat.”* (Jaak. 1:12.)

Seppo Johansson

Sisällys

Alkusanat

Luku 1. Ensimmäisen enkelin sanoma	6
Luku 2. Luojan kunnioittaminen	9
Luku 3. Hänen tuomionsa aika on tullut	18
Luku 4. Jumala on luoja	27
Luku 5. Toisen enkelin sanoma	35
Luku 6. Kymmenen käskyä on voimassa	36
Luku 7. Julkinen ja yhteinen tempaaminen	46
Luku 8. Toinen kuolema	58
Luku 9. Sielu ei ole kuolematon	64
Luku 10. Raamatullinen kaste	72
Luku 11. Tuhat vuotta	80
Luku 12. Oikeita profeettoja	87
Luku 13. Eksyttävää hengellisyyttä	93
Luku 14. Kolmannen enkelin sanoma	105
Luku 15. Ilmestyskirjan peto ja sen kuva	107
Luku 16. Pelastus Raamatun ehdoilla	116
Liite: Profeetallisia vertauskuvia ja niiden merkityksiä	125

Luku 1.

Ensimmäisen enkelin sanoma

Ilmestyskirjan 14. luvussa jakeissa 6–13 on kuvaus Jumalan viimeisestä armon sanomasta ja niistä, jotka ottavat tämän sanoman vastaan tai hylkäävät sen. Tätä sanomaa nimitetään kolmen enkelin sanomaksi. Sen tarkoituksena on puhdistaa ihmiset kaikista vääristä hengellisistä opeista ja valmistaa heidät Jeesuksen takaisintuloa varten.

Raamattu ennustaa, että kristinuskoon tulee väärä oppeja. Raamattu ennustaa myös, että ennen Kristuksen takaisintuloa, kun aika Jumalan profeetallisessa kellossa on koittanut, julistetaan sanomaa, jonka tehtävänä on asettaa kaikki ennalleen ja paljastaa kristinuskoon luopumuksen kautta tulleet väärät opit. Tämä Jumalan viimeinen armonsanoma maailmalle esitetään näissä mainituissa jakeissa kolmen enkelin sanomana. Heti tämän jälkeen kerrotaan Jeesuksen Kristuksen takaisintulosta kunniassaan ja kirkkaudessaan korjaamaan maan kypsyntä satoa. Tämän sanoman julistus alkoi syksyllä 1844 Yhdysvalloista, uskonnonvapauden maasta, ja se on sieltä levinnyt kaikkialle maailmaan.

”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänä oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.” (Ilm. 14:6.)

Uusi enkeli kuvaa evankeliumin julistajaa, joka uudistaa iankaikkisen evankeliumin julistuksen. Kolmen enkelin sanoma on siten ensisijaisesti Jumalan muuttumaton evankeliumi, ilosanoma Kristuksen äärettömästä rakkaudesta ja hänen suuresta uhristaan meidän syntiemme tähden. Ihmisen pelastus rakentuu täysin Kristuksen sovitustyön, hänen suuren uhriensa ja Jumalan etsivän rakkauden varaan. Kolmen enkelin sanoman tarkoituksena on johdattaa ihmiset Jeesuksen Kristuksen luo. Enkeli erityisesti julistaa, että se on tarkoitettu julistettavaksi kaikille ihmisille.

Nykyaikana enkelillä eli evankeliumin julistajalla tarkoitetaan seurakuntaa. Jumala on valinnut tähän tehtävään seurakunnan aivan sa-

moin kuin hän valitsi muinoin Israelin kansan kertomaan ihmisille Jumalasta ja Johannes Kastajan valmistamaan tietä Herran ensimmäiselle tulemukselle. Adventtiseurakunta täyttää yksityiskohtaisesti tämän kolmen enkelin sanoman julistuksen vaatimukset. Taivaanlaki kuvaa yleismaailmallista julistusta ja adventtiseurakunta täyttää tämän ehdon toimimalla tällä hetkellä yli 200 maassa.

"Hän kuulutti kovalla äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet." (Ilm. 14:7.)

Enkelin kova ääni kuvaa julistuksen voimaa. Jumalan pelko on hänen käskyjensä (kymmenen käskyä) pitämistä Jumalan armossa ja voimassa. *"Tässä on lopputulos kaikesta, mitä nyt on kuultu: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä."* (Saarn. 12:13.)

Toiseksi enkeli julisti tuomion ajan ajankohtaisuutta. Tämä osa kolmen enkelin sanomasta käsittää siten erityisesti 2300 iltaa ja aamua käsittävän profetian täyttymyksen julistuksen ja taivaallisen oikeudenkäynnin tapahtuman Dan. 8:14 mukaan. Tämä tuomio alkoi siis vuonna 1844. Tämä enkeli korostaa vielä tuomion hetken julistuksen ajankohtaisuutta. Kun enkeli julistaa, että tuomion hetki on tullut, siinä korostuu voimakkaasti se piirre, että tuomiota käydään lopun aikana taivaan saleissa. Ihmiset elävät silloin vielä maan päällä ja heidät koe-tetaan tehdä tietoiseksi ajan vakavuudesta. Enkeli ei siis julista, että tuomion aika tulee pian tai että se on lähellä, vaan että se on jo tullut.

Enkeli julisti kolmanneksi Jumalan kunnioittamista luojana. Meidän aikanamme ihmisten luottamus Jumalaan kaiken luojana on pahasti järkkynyt. Erilaiset ns. tieteelliset maailmankatsomukset, erityisesti kehitysupillinen ajattelu, ovat riistäneet tämän uskon ihmisiltä. Sen mukana myös luottamus Raamatun arvovaltaan on hävinnyt. Jotta Jumalan kunnioittaminen luojana olisi säilynyt ihmisten keskuudessa kautta aikain, Jumala sääti luomistöittensä muistoksi lepopäivän. Sen viettämisen perusteena esitetään tiedon säilyminen Jumalan luomistöistä ihmisten mielessä.

Jumalan kumartaminen luojana on siis lepopäivän eli sapatin vastaanottamista ja sen pitämistä Jumalan luomistyön muistomerkinä. Tämä enkelin julistus täyttää näin yksityiskohtaisesti Jumalan laissa olevan lepopäiväkäskyn. Nämä molemmat julistukset alkoivat adventtiseurakunnan toimesta pian vuoden 1844 jälkeen.

Vanhassa ja Uudessa testamentissa on ennustettu, että Jumalan jäännöskansa (kolmen enkelin sanoman vastaanottaneet), joista käytetään nimitystä *”sinun jälkeläisesi”* (Jes. 58:12 VKR) ja *”vaimon jälkeläiset”* (Ilm. 12:17 VKR) tulevat palauttamaan ennalleen Raamatun totuudet: *”Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva: ’halkeamain umpeen muuraaja’ ja ’teitten korjaaja maan asuttamiseksi’. Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöösaa. Sillä Herran suu on puhunut.”* (Jes. 58:12–14 VKR.) *”Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.”* (Ilm. 12:17 VKR.)

Nyt on aika muurata umpeen se halkeama, joka on tehty Jumalan lakiin, kymmeniin käskyihin, eli palauttaa lepopäivä, sapatti, oikealle kohdalleen eli nykyiselle lauantaille. Jeesus haluaa, että me kutsumme *”sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi”* (Jes. 58:13 VKR). Tähän käskyynsä meidän Herramme Jeesus Kristus liittää suuria lupauksia. Hän vakuuttaa, että *”silloin on ilosi oleva Herrassa”* (jae 14). Jeesus haluaisi nostaa meidät synnin maailmasta taivaalliseen iloon ja antaa meille kerran taivaallisen perintöosan. Nämä lupaukset ovat varmoja, sillä ne on sanonut Jeesus Kristus.

Seuraavissa luvuissa 2, 3 ja 4 on ensimmäisen enkelin sanomaan liittyviä kirjoituksia.

Luku 2.

Luojan kunnioittaminen

Jumala antoi Israelin kansalle Siinain erämaassa Jumalan kunnioittamiseksi kymmenen käskyn lain. Yksi niistä käskyistä oli lepopäiväkäsky: *"Muista pyhittää lepopäivä. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen."* (2. Moos. 20:8–11.)

Jumala halusi erityisesti opettaa lepopäiväkäskyn pitämistä manna-ihmeen kautta. Taivaasta satoi mannaa eli elämän leipää jokaisena kuutena päivänä ja sitä kansan oli kerättävä päivän annos. Valmistuspäivänä oli kerättävä kaksinkertainen annos sapattia varten. Silloin ei ollut lupa kerätä mannaa. Tätä opetusta kesti koko erämaavaelluksen ajan eli 40 vuotta. Jumala halusi tällä opetuksella teroittaa kansalle lepopäivän merkitystä Jumalan pyhänä päivänä.

Erämaavaelluksen aikana löytyy Raamatusta yksi vaikuttava kertomus sapatin rikkomisesta: *"Israelilaisten ollessa autiomaassa tavattiin muuan mies keräämästä polttopuita sapattina. Ne, jotka olivat tavanneet hänet puita keräämästä, veivät hänet Mooseksen, Aaronin ja kansan eteen. Miestä pidettiin vangittuna, koska ei vielä ollut selvää määräystä siitä, mitä tällaisessa tapauksessa oli tehtävä. Silloin Herra sanoi Moosekselle: 'Se mies on surmattava. Kansa kivittäköön hänet kuoliaaksi leirin ulkopuolella.'* Niin kansa vei miehen leirin ulkopuolelle ja kivitti hänet hengiltä Herran Moosekselle antaman käskyn mukaisesti." (4. Moos. 15:32–36.)

Tämä rangaistus tuntuu kohtuuttomalta. Onko Jumala todella näin ankara? Jumalan laki on pyhä, vanhurskas ja hyvä, täydellinen. Se on Jumalan rakkauden luonteen ilmentymä. Raamatussa ei missään ole

kerrottu toista tällaista tapausta, joten se on ymmärrettävä poikkeus-tapauksena kertomaan lepopäivän pyhydestä ja kunnioittamisesta. Ymmärrän, että tämä tapaus on opetuksesi meille kaikille lepopäivän viettämisen tärkeydestä ja merkityksestä.

Milloin lepopäivä annettiin? *”Näin tulivat valmiiksi taivas ja maa ja kaikki mitä niissä on. Jumala oli saanut työnsä päätökseen, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstään. Tämä on kertomus siitä, kuinka taivas ja maa saivat alkunsa silloin kun ne luotiin.”* (1. Moos. 2:1–4.)

Jumala teki kuuden luomispäivän jälkeen seitsemännestä päivästä sapatin eli lepopäivän. Eli lepopäivä annettiin jo luomisessa. Se kertoo meille Jumalan ihmeellisestä luomistyöstä. Koko Jumalan luomistyö oli saatu valmiiksi. Sen muistoksi annettiin sapatti kertomaan ihmisille kautta ikuisuuksien siitä, että Jumala on luonut koko maailman eikä se ole minkään kehitysprosessin tulos.

Sapatti on luomisen ikuinen muistomerkki, joka on erotettava pyhään tarkoitukseen. Sapattiin liittyy kolme tärkeätä asiaa: Jumala lepäsi silloin, hän siunasi ja pyhitti sen. Se on siis levon, pyhityksen ja siunauksen merkki. Se on myös kymmenen käskyn mukaan Egyptin orjuudesta eli synnin orjuudesta vapautuksen merkki (5. Moos. 5:15).

Monesti kuulee sanottavan, että sapatti on annettu vain juutalaisia varten eikä pakanakristityille. Onko asia näin? Oliko luomisessa ainoastaan juutalaisia? Eikö Adam ja Eeva ollut ensimmäinen ihmispari, josta koko ihmiskunta sai alkunsa. Raamattu nimenomaan vahvistaa tämän asian: *”Ja Jeesus sanoi heille: ‘Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten. Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herro.’”* (Mark. 2:27, 28.) Sapatti on annettu kaikkia ihmisiä varten ja sen antaja on Ihmisen Poika Jeesus Kristus. Jos rakastamme Jeesusta ja haluamme seurata hänen tahtoaan, olemme luonnostaan kuuliaisia hänelle. Me haluamme muistella hänen ihmeellisiä luomistekojaan.

Usein kuulee jopa kristittyjen sanovan, että Jeesus täytti lain meidän puolestamme, joten emme ole velvollisia pitämään sapattia. Näinhän

Älä eksy Raamatun totuudesta

Ilmestyskirja on oikeastaan yhteenveto koko Raamatusta erilaisine vertauskuvineen, joita on vaikea ymmärtää. Jumala on kuitenkin tarkoittanut sen ymmärrettäväksi. Ei hän ole sitä turhan takia antanut seurakunnalle tutkittavaksi. Ilmestyskirja on erityisen ajankohtainen juuri meille, jotka elämme lähellä Jeesuksen takaisintuloa.

Ilmestyskirjan 14. luvussa on kerrottu Jumalan viimeinen armonsanoma ihmiskunnalle ja se on siinä olevan tekstin mukaan ikuista evankeliumia. Sen ymmärtäminen avaa meille ajan saatossa kristikuntaan tulleet eksytykset, jotka Jumala haluaa oikaista omalle kansalleen ennen Jeesuksen takaisintuloa. Siksi jokaisen ihmisen on Pyhän Hengen johdossa tehtävä kaikkensa tutkiakseen tätä sanomaa itsensä ja läheistensä pelastuksen varmistamiseksi.

Insinööri Seppo Johansson syntyi Helsingissä vuonna 1935. Hän tuli uskoon 40-vuotiaana, kun valkoinen enkeli antoi hänelle unessa näyn, joka toteutui myöhemmin hänen liittyessä seurakuntaan. Uskoontulostaan hän on kirjoittanut kirjassaan Suunnan muutos.

BoD

